

Temelj naše svetosti

Sveti Josemaria je često rekao: "Naše uobičajene aktivnosti nisu nevažna stvar. Točnije, oni su sami temelj na kojem se naša svetost formira nudeći nam neprestanu mogućnost susretanja Boga, hvaljenja i veličanja Boga kroz naš intelektualni ili fizički rad."

15.05.2014.

Između svih povremenih aktivnosti koje mogu biti posvećene, dnevni poslovi drže najvažnije mjesto u učenju Sv. Josemaríje. Stalno je

upozoravao da posvećivanje poslova „jest, kao što i je bila, temelj prave duhovnosti za ljude koji su kao mi, posvećeni da priđu bliže Bogu, a koji su u isto vrijeme potpuno uključeni u povremene poslove.“[1]

Kako je inzistirao: „jedini cilj Opusa Dei je uvijek bio ukazati da postoje muškarci i žene svih rasa i socijalnih stanja koji nastoje voljeti i služiti Gospodinu i ostatku čovječanstva svojim radom i svojim djelovanjem usprkos stvarnostima i interesima svijeta.“[2]

Ovo učenje Sv. Josemaríe je konkretna osobitost Božjeg otkrivenja njemu, 2. listopada 1928. godine. To nije samo način pristupa posvećivanju povremenih poslova nego je pravi i specifičan način u duhu Opusa Dei. Od čovjekova postanka, naš ljudski zadatak je rad, „nadnaravni poziv za svetost i apostolat prema duhu Opusa Dei

potvrđuje ovaj ljudski poziv za rad... jedan od osnovnih znakova ovog poziva je baš odluka o ostajanju u ovom svijetu i obavljanju posla što savršenije (uzimajući u obzir, naravno, naše osobne nesavršenosti), iz ljudskog i nadnaravnog stajališta.“[3]

PROFESIONALNO DJELOVANJE

„Naše uobičajene aktivnosti nisu nevažna stvar. Točnije, oni su sami temelj na kojem se naša svetost formira nudeći nam neprestanu mogućnost susretanja Boga, hvaljenja i veličanja Boga kroz naš intelektualni ili fizički rad.“[4] U ovom odlomku, kao i u drugim prigodama, Sv. Josemaría koristeći izraz „temelj na kojem se naša svetost formira“ odnosi se na vrijeme za rad i vrijeme za posvećivanje rada. Raditi, zato jer je sam materijal temelja rada, ali raditi na posvećivanju posla jer sam posao

nije dovoljan ako nije posvećen i ne može služiti kao temelj u potrazi za svetosti.

Posao kojeg Sv. Josemaría razmatra kao temelj duhovnog života nije bilo kakva vrsta aktivnosti. On ne uključuje zadatke koji se izvode da bi se njegovali interesi nego zbog drugih razloga, čak iako su učinjeni iz potrebe i ako su zahtijevali trud. To je naročito pitanje profesionalnog djelovanja: javno priznato djelovanje -*manus publicum*- koji pojedinac obavlja u društvu kao aktivnost koja oblikuje, služi i gradi društvo. Takvo djelovanje nosi svoje zadatke i odgovornosti, ali i prava, uključujući pravo na poštenu naknadu za rad. Profesionalno djelovanje je, na primjer, ono arhitekta, stolara, učitelja ili posao u kući.

Na određeni način, prema svećeničkoj službi se također može odnositi kao profesionalnom

djelovanju (Sv. Josemaría se odnosi tako s vremena na vrijeme[5]) ako je to javni zadatak u službi svih duša, a posebice, u službi posvećenja običnih vjernika u ispunjenju njihovog profesionalnog djelovanja kako bi pridonijeli izgradnji društva u kršćanskom duhu. Ova zadaća zahtijeva suradnju običnog i crkvenog svećeništva. Iako je svećeništvo samo po sebi sveta služba, svet a ne grešan zadatak, to ne mora odmah značiti da je osoba koja obavlja tu funkciju sveta. Svećenik se također mora boriti da se posveti u svojoj službi, prema tome i on također može posvetiti svoj posao, kako osnivač Opusa Dei smatra, obavljajući ga „istinskom svećeničkom dušom i u cijelosti svjetovnim mentalitetom.“[6]

Također valja spomenuti da je ponekad Sv. Josemaría koristio izraz „profesionalno djelovanje“ da opiše bolest, starost ili neku situaciju u

životu koja crpi energiju koju bi pojedinac u suprotnom uložio u svoj poziv. Takav slučaj bi bio, na primjer, slučaj osobe koja traži zaposlenje. U odnošenju na ove situacije kao „profesionalnom djelovanju“, on razjašnjava da oni koji se nađu u takvim okolnostima trebaju odgovoriti na njih kao na profesionalne zadatke koje treba posvetiti. Samo ljubav Božja vodi nas u ispunjavanju naših profesionalnih dužnosti što savršenije možemo. Tako osoba u bolesti, uz Božju ljubav i sa apostolskim namjerama može prihvatiti zahtjeve medicinskog postupka, vježbanja ili dijeta te postati „dobar pacijent“ pokoravajući se od točke u kojoj postane jedno s Isusom Kristom, poslušan do smrti, čak i smrti na križu.[7] Prema tome, kada dođu, „bolest ili starija dob postaju profesionalnim djelovanjem. Tako potraga za svetosti, u skladu sa Duhom poziva, nije prekinuta nego

podržana temeljem kojeg čini profesionalno djelovanje.[8]

Međutim, izraz „profesionalno djelovanje“ se inače koristi za opisivanje građanskog poziva, a ne u situacijama kada se koristi kao usporedba. „Profesionalno djelovanje“ u pravom i osnovnom smislu je ono što čini temelj ili središnju točku posvećivanja u duhu Opusa Dei.

GOBLEN SVAKODNEVNOG ŽIVOTA

Obitelj, profesionalne i društvene dužnosti tvore „goblen“ koji čini neobrađeni materijal posvete i apostolski teren za obične vjernike. Taj goblen može biti tkan na mnoge načine. Jedna od glavnih osobitosti učenja Sv. Josemaríe jest da su obitelj i društveni zadatci usmjereni oko profesionalnog djelovanja, temeljnog faktora društva za klasificiranje svojih građana.[9]

Posvećivanje u središtu svijeta
zahtjeva posvećivanje tog svijeta „iz
srca civilnog društva, da se ispuni
izreka Sv. Pavla: *instaurare omnia in
Christo*- obnoviti sve u Kristu.“[10]
Obavljanje te zadaće zahtjeva
posvećivanje obitelji, „početka i
osnove ljudskog društva“ i „njene
izvorne i ključne stanice“.[11] Ali
društvo nije samo zajednica obitelji
isto kao što ni tijelo nije samo spoj
stanica.

Tijelo društva ima svoju raspodjelu i
strukturu, život osobit samo za
društvo. Da bi društvo proželi
kršćanskim duhom, osim
posvećivanja obitelji, potrebno je
posvetiti društvene odnose, stvarati
ozračje prijateljstva i uslužnosti,
potrebno je davati kršćanski prizvuk
životnom stilu, modi i zabavi. Unatoč
tome, raznolike profesionalne zadaće
su ono što radikalno oblikuje
društvo, njegovu organizaciju i život

dubinski utječući na obitelj i međuljudske odnose.

Posvećivanje profesionalnog djela (zajedno sa posvećivanjem obitelji i društvenog života) nije samo nužno za oblikovanje društva u skladu sa Božjom voljom nego ono tvori i temelj za goblen koji ova tri pojma čine. Zaduženja profesionalnog djelovanja nisu važnija od obitelji i društvenih zadataka već ona služe kao potpora za obitelj i društvenu povezanost. Važnost ili prioritet nekog zadatka ovisi o poretку milosti, bez obzira radi li se o profesionalnom, društvenom ili obiteljskom zadatku.

Posao također može biti temelj cjelovitog duhovnog života jer je to područje za postizanje savršenstva kroz vježbanje vrlina na način poseban za profesionalno djelovanje u skladu s pravednim poslovnim odnosima, dužnostima i marljivosti u

nečijem poslu iskazujući hrabrost, postojanost, odanost i strpljenje. A sve u svrhu služenja za dobrobit obitelji i kršćanskog viđenja društvenog poretka.

Spoj ova tri elementa je ono na što se Sv. Josemaría odnosi kada nas poziva da razmislimo o tome da „posao jest oruđe kojim se svaka osoba umeće u društvo, sredstvo pomoću kojeg nalazimo mjesto u ansamblu ljudskih odnosa, instrument koji dodjeljuje položaj i mjesto u ljudskom društvu. Profesionalno djelovanje i postojanje u ovom svijetu su dvije strane istog novčića, dvije zbilje koje međusobno trebaju jedna drugu te je nemoguće razumjeti jednu zanemarujući drugu.“[12]

PROFESIONALNI POZIV

Pošto je rad temelj duhovnog života Opusa Dei možemo razumjeti zašto „naš profesionalni poziv nije samo

običan dio već osnovni dio našeg nadnaravnog poziva.“[13]

„Profesionalni poziv“ pojedinca proizlazi iz mnoštva čimbenika: kvaliteta i talenata koje primamo od Boga; osobitih dužnosti koje su stavljene pred nas da ih ispunimo; potreba naše obitelji i našeg društva; stvarnih mogućnosti u izboru konkretne karijere. Svi ovi faktori, a ne samo naše želje i htjenja, su ono što čine „profesionalni poziv“ pojedinca. Naziva se „pozivom“ jer je to spoj čimbenika koji predstavljaju poziv od Boga kako bi odabrali najprikladniji materijal za naše posvećenje i apostolat.

Sv. Josemaría piše da nikad ne bismo trebali zaboraviti da je naš profesionalni poziv dio Božjeg poziva „da dosegnemo svetost i pomognemo drugima učiniti isto.“[14] Također napominje da „ako u bilo kojem trenutku profesionalni poziv postane

prepreka... ako iscrpljuje pojedinca do granica koje sprječavaju unutarnji život ili vjerodostojno ispunjenje dužnosti pojedinca... postaje jasno da to više nije Božji poziv jer prestaje biti i profesionalni poziv.“[15]

Naš profesionalni poziv je dijelom određen zbog posebne situacije te zbog toga nismo pozvani izvršavati fiksirano i predodređeno djelovanje neovisno o okolnostima.

„Profesionalni poziv je nešto što se konstantno oblikuje tijekom našeg života. Često se događa da osobe koje započnu neki pravac školovanja naknadno otkriju da su nadareniji za druge poslove te mijenjaju karijere; ili pak na kraju odabiru specijalizaciju u drugom polju znanosti od predviđenog; ili pronalaze cjelovit zadatak u sklopu odabrane profesije, novo područje rada, koje omogućuje poboljšanje društvene situacije obitelji ili može učinkovito pridonijeti dobrobiti

zajednice; ili, ako je obvezan zbog zdravstvenih razloga, pojedinac mijenja profesiju i okolinu.“[16]

Profesionalni poziv je poziv za ispunjavanje osobite funkcije u društvu, ne bilo koje nego unutar dometa mogućnosti, najprikladnije funkcije u potrazi za svetosti i apostolatom kroz rad pojedinca. Ispunjavajući profesiju osoba „zarađuje za život, uzdržava obitelj, pridonosi općoj dobrobiti te razvija svoju osobnost.“[17]

Ne bismo trebali lako donositi mišljenja kao da su svima mogućnosti bile jednake, a ne bismo trebali ni odlučivati površno, vođeni samo našim osobnim prednostima i karijerama. Kriterij za odabir trebala bi biti ljubav prema Bogu i svim dušama: služenje koje možemo ponuditi da bi efikasnije proširili Božje Kraljevstvo i za daljnji ljudski

napredak, odužujući se za sve talente i sposobnosti koje su nam dane.

Kada je temelj sigurno postavljen kuća se gradi bez straha da će se srušiti. Kada je naše djelovanje čvrsto postavljeno u Božanskom očinstvu, kada je to djelovanje djelovanje sina ili kćeri Božje onda je to „Božje djelo“ kao Kristovo djelo-otvaramo goblen svakidašnjeg života prema Božjoj milosti. Ali ako temelj nedostaje, kako možemo prožeti društvo kršćanskim duhom? Ako je temelj trošan, ukošen ili neravan, što znači kakvoća betona od kojeg je izgrađen?

Ako se djelovanje sukobljava sa obitelji i društvenim dužnostima, čak i do stanja da izaziva umrtvljenje, trebamo se pitati: što nam znači kuća bez temelja? Povrh svega, ako je djelovanje izvan svojih temelja, Božanskog očinstva, ako nije

posvećeno, kakav smisao može imati za kršćanina?

„Zatražimo našeg Učitelja Isusa za milost, molimo Ga da nam pomogne otkriti, u ovom trenutku, Božanski naum koji pretvara naše profesionalno djelovanje u temelj na kojem se naš poziv za svetosti odmara i nastaje. U Evanđelju nalazimo da je Isus bio poznat kao faber, filius Marie - radnik, sin Marijin. Tako dakle i mi, sa svojim svetim ponosom, moramo dokazati djelima da smo radnici, muškarci i žene koji zbilja rade!“[18]

J. Lopez

[1] Sv. Josemaria, Prijatelji Božji, br. 61

[2] Sv. Josemarija, Razgovori, br. 10

[3] Isto, br. 70

[4] Prijatelji Božji, br. 81

[5] Prijatelji Božji, 265

[6] Josemaría , Pismo , 28. ožujka
1945. , br . 3

[7] Fil 2:8

[8] Sveti Josemaría, bilješke iz
njegove propovijedi , citira Ernsta
Burkharta i Javiera Lopeza,
svakodnevni život i Svetost u nastavi,
Josemaría, Madrid 2013. , sv . III , str .
165 .

[9] Usp. Vida Cotidiana y en la
santidad enseñanza de San
Josemaría , Madrid 2013. , sv . III , str
222 ff .

[10] Sveti Josemaría , Pismo 14.
veljače 1950. , br . 20 , naveo je Ernst
Burkhart i Javier Lopez , Vida
Cotidiana y en la santidad enseñanza
de San Josemarije , Madrid 2013., sv .

1 , str. 81 . Citat iz sv. Pavla je Ef 1,10

.

[11] Drugi vatikanski sabor, Dekret o apostolatu laika, Apostolicam actuositatem, 11 .

[12] Sveti Josemaría, Pismo, 6. svibnja 1945., br. 13, citirao je Ernsta Burkhardta i Javiera Lopeza , Vida Cotidiana y en la santidad enseñanza de San Josemarije , Madrid 201. , sv . III, str. 161 .

[13] Sveti Josemaría, tekst od 31. svibnja 1954 . citirao je Jose Luis Illanesa u La santificacion del trabajo, Palabra, Madrid 1981., st . 42

[14] Sveti Josemaría, Pismo, 15. listopada 1948. , br . 7 , citirao je Ernsta Burkhardta i Javiera Lopeza , Vida Cotidiana y en la santidad enseñanza de San Josemarije, Madrid 2013., sv . III, str. 180 .

[15] Ibid.

[16] Ibid., br. 33.

[17] Razgovori, br. 70.

[18] Prijatelji Božji, br. 62 (citat Mk 6:3)

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/temelj-
nase-svetosti/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/temelj-nase-svetosti/) (8.08.2025.)